

כל ההתחלות

תחילת שנה כהזדמנות

”בשבילה אתה יכול להיות, מה שבא לך לראש,
למשל: מלך החיות או מלך ההרים, אם תטפס אי שם.
קום תהיה כל מה שבא לך
כי בשבילה אתה תמיד... מלך העולם”

”מלך העולם” שלמה ארצי

מטרות:

- לבחון באמצעות סיפורי חיים של דמויות בעלות שם, האם ”תנאי פתיחה” כאלה או אחרים מכתיבים הצלחה או כשלון בעתיד.
- לדון בשאלה מה עשוי להביא אדם להגשמת יכולותיו וחלומותיו.
- לעורר מחשבה על החלומות האישיים ומה ניתן לעשות כבר בשנה זו, בכדי לצעוד צעד אחד קדימה למימושם.

חומרים:

- 10 לוחות בגודל A3. על כל לוח מקום לתמונה וסיפור קצר על תחילת דרכה של דמות הידועה כיום כמצליחה ביותר בתחומה. (נספח)
- 10 תמונות דו צדדיות. בצד אחד תמונה ברורה עם השם המלא של הדמות. בצד השני תמונה מטושטשת בה השם מופיע במרומו בלבד. (נספח) התמונות ניתנות להצמדה ללוחות מכל אחד מצדיהן.
- 10 כרטיסיות מידע על הקריירה הייחודית ורבת הצלחה של כל אחת מהדמויות. הכרטיסיות אף הן ניתנות להצמדה על הלוח, בחלקו התחתון. (נספח)
- מוסיקת רקע – ”מלך העולם” של שלמה ארצי

מהלך הפעילות:

א. מציגים את הלוחות בקבוצה כתערוכה כאשר רק סיפור תחילת הדרך של הדמויות והתמונה המטושטשת גלויים לעין. מזמינים את המשתתפים לסייר בתערוכה ולקרוא את הסיפורים. לאחר שנראה כי כולם קראו לפחות חלק מהלוחות, עוצרים ומבקשים מכל אחד לבחור ולעמוד ליד אחד המוצגים. שואלים את המשתתפים מה דעתם, מה עלה בגורלן של הדמויות בתערוכה? מה עשו בהמשך חייהן?

ב. מבקשים מהמשתתפים לחשוף את התמונה הברורה והשם המלא של כל אחת מהדמויות ולהצמיד חזרה ללוח. מוציאים את כרטיסיות המידע ומבקשים מכל אחד לנסות ולמצוא את זו השייכת לדמות "שלו". משמיעים ברקע את השיר "מלך העולם" של שלמה ארצי בזמן שהמשתתפים משלימים את הלוחות. עכשיו כשהתערוכה שלמה וגלויה, מזמינים את כולם לשוב ולסייר בה ולהכיר את הסיפור המלא שמאחורי הדמות המוכרת.

ג. מתיישבים במעגל במרכז המועדון, כשהתערוכה מסביב ועורכים דיון:

- ננסה לשער מה הדמות חשבה שיעלה בגורלה?
- מה ניתן ללמוד מהסיפורים בתערוכה? האם נקודת התחלה בחיים בהכרח מכתובה הצלחה או כשלון בהמשך?
- בזכות מה הצליחו אנשים אלה?
- האם יש מפתח להצלחה? אם כן מהו?
- כשיש חלום, כישרון, רצון עז להצליח או להתבלט בתחום מסוים, איך מתחילים?

ד. מבקשים מכל אחד לחשוב מה הוא היה חולם להיות ומה לדעתו הוא יכול לעשות השנה כדי להתחיל להניע את התהליך. מה יכול להיות הצעד הראשון? מאפשרים למשתתפים לקחת זמן לחשיבה ולשתף רק במידה ומרגישים בנוח.

ה. מסכמים את הפעילות ואומרים כי:

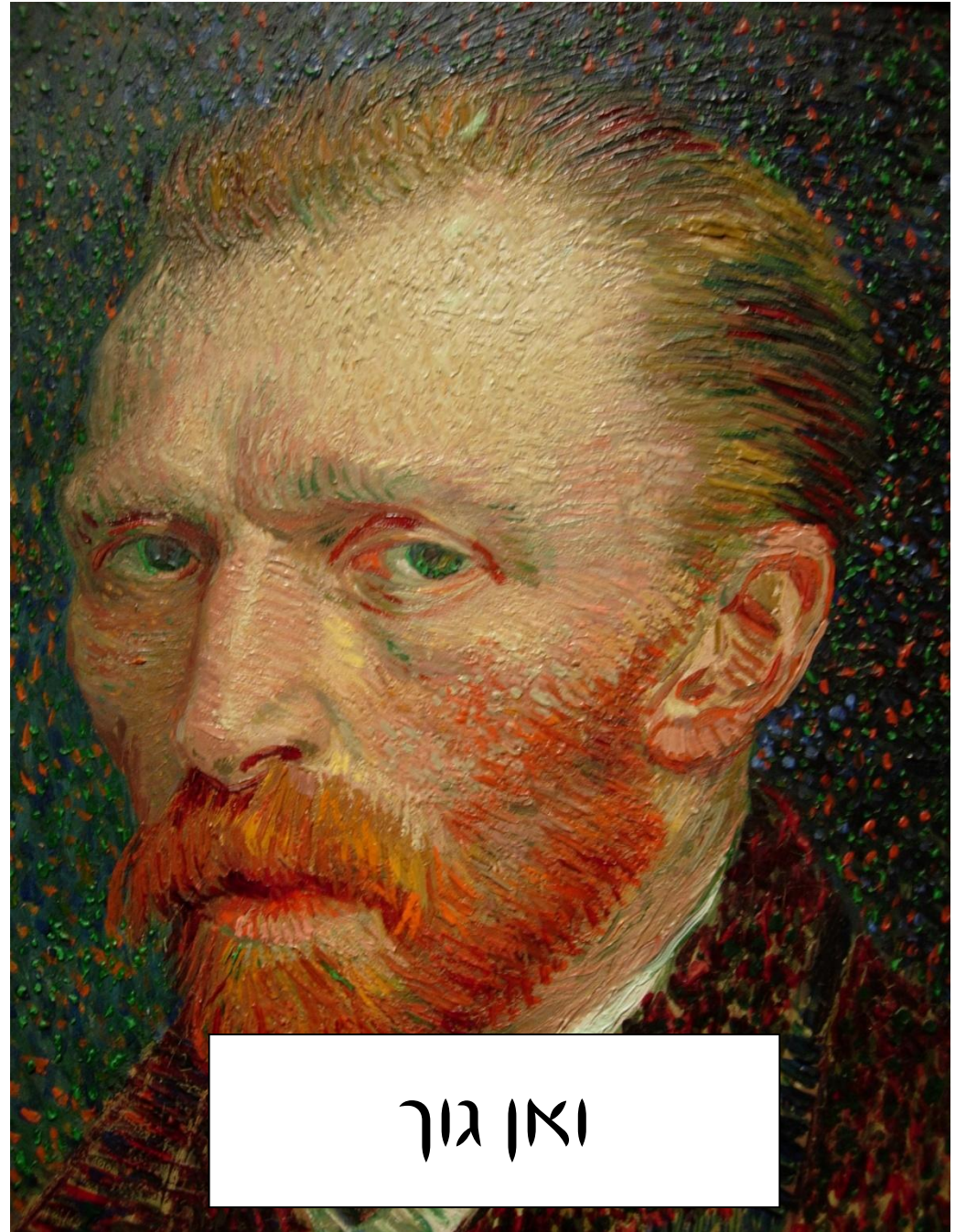
- כל אחד הוא יחיד ומיוחד ויש לו כישרונות ויכולות.
- כל אחד צריך להיות קשוב למקום שבו הכישרון נפגש עם הנאה ועניין. כשאתה מרגיש שיש לך יכולת וכישרון בתחום שאתה גם אוהב ונהנה לעסוק בו, כנראה שמצאת את הדבר המיוחד שלך.
- אם זה גם הדבר שהיית חולם לעסוק בו בעתיד, זה הזמן להתחיל לפתח אותו ולהפוך את החלום שלך מדמיון למציאות.

למדריך:

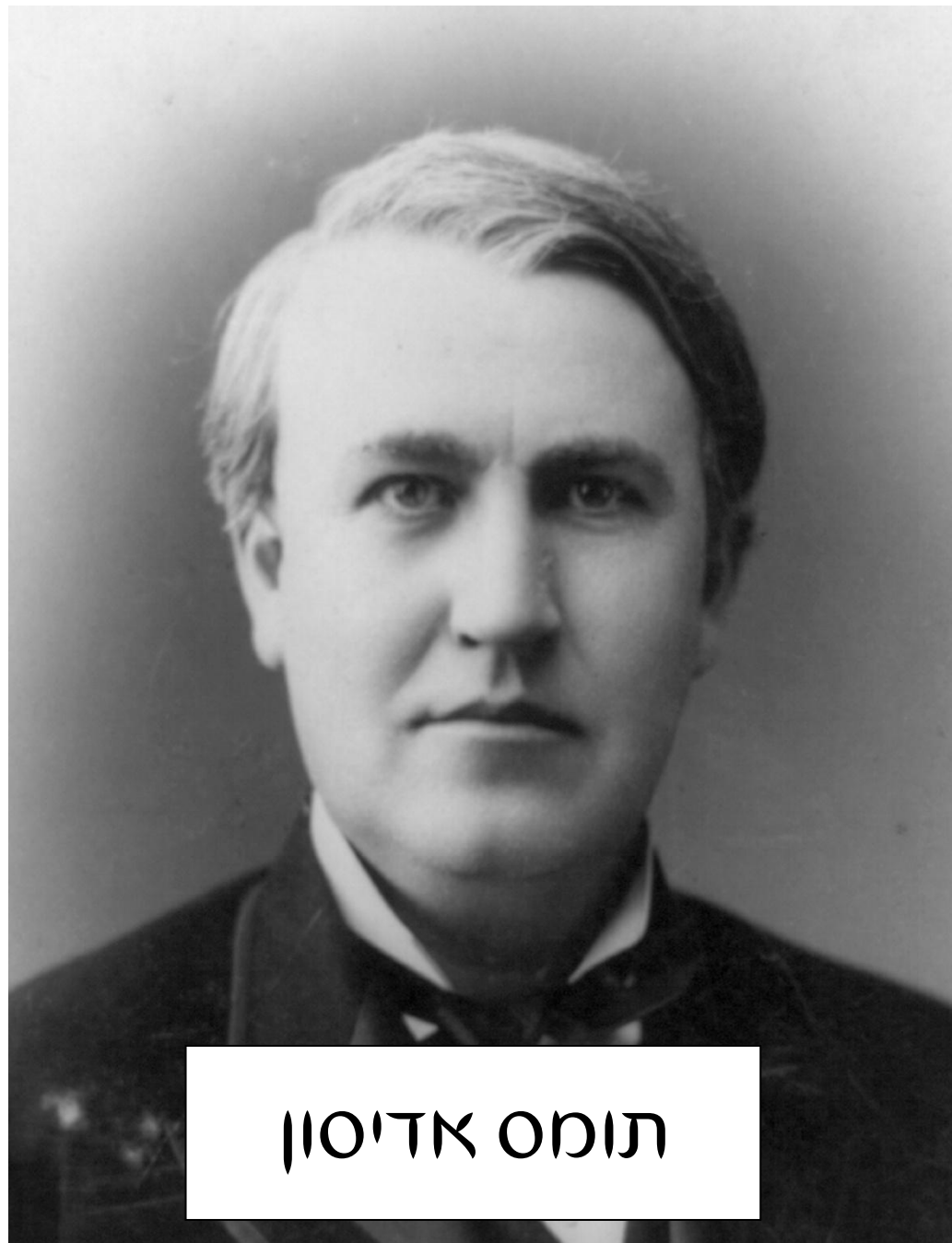
פעילות זו מהווה הזדמנות נהדרת ללמוד על החניך, משהו חיובי שהוא עשוי לראות בעצמו, שמעורר בו את הרצון להתקדם ולהצליח. זו נקודת פתיחה שמאפשרת המשך שיח אינטימי יותר ממקום מעודד ותומך. לרוב לא די בגורמי ההנעה האישיים. אדם זקוק גם לסביבה תומכת. שיח אישי מתמשך המתייחס ליכולות ולכישרונות, מעודד עשייה חיובית והתקדמות. אמון עידוד ותמיכה הם תנאי בסיס לגדילה והתפתחות.

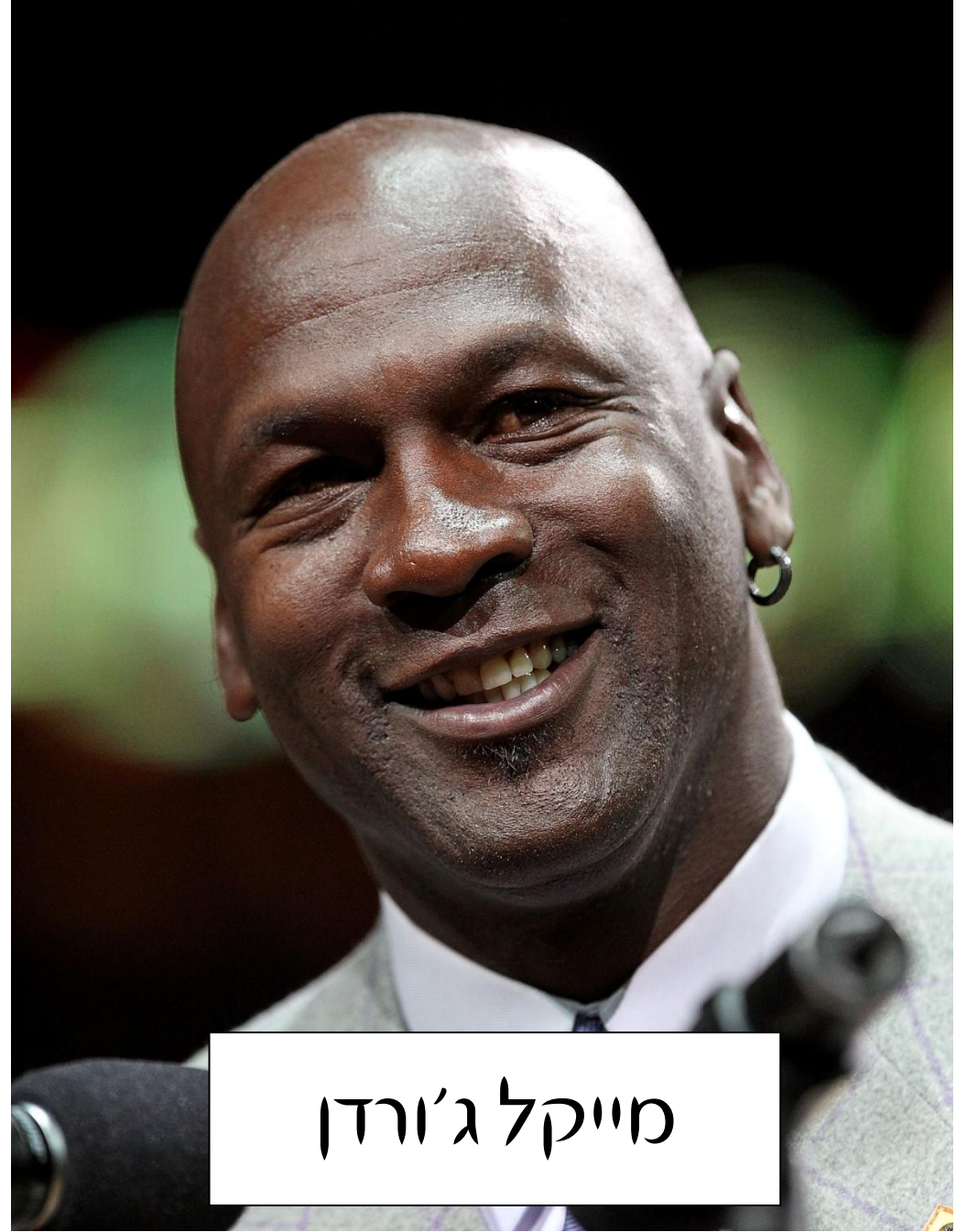
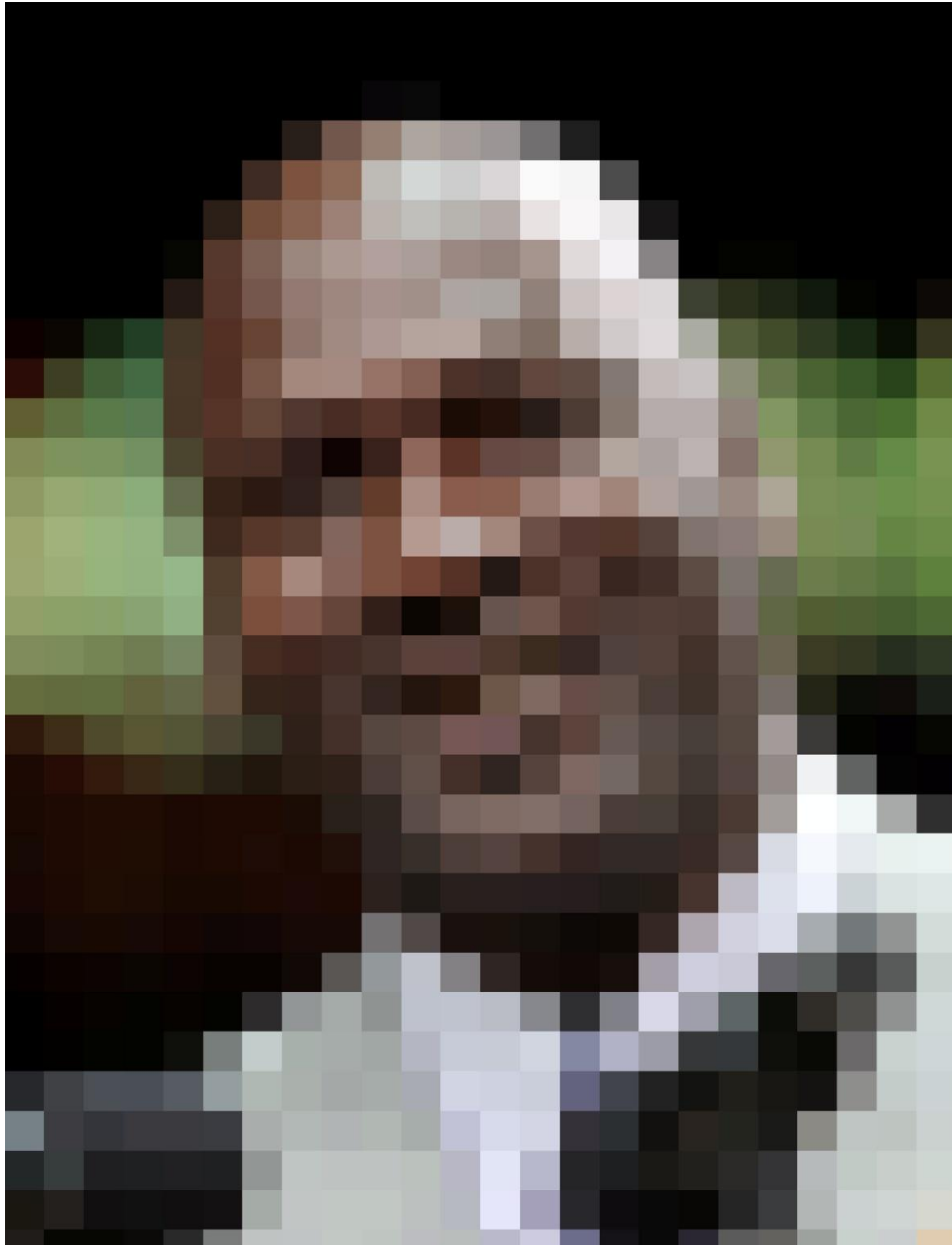
וולט דיסני

ואן גוך

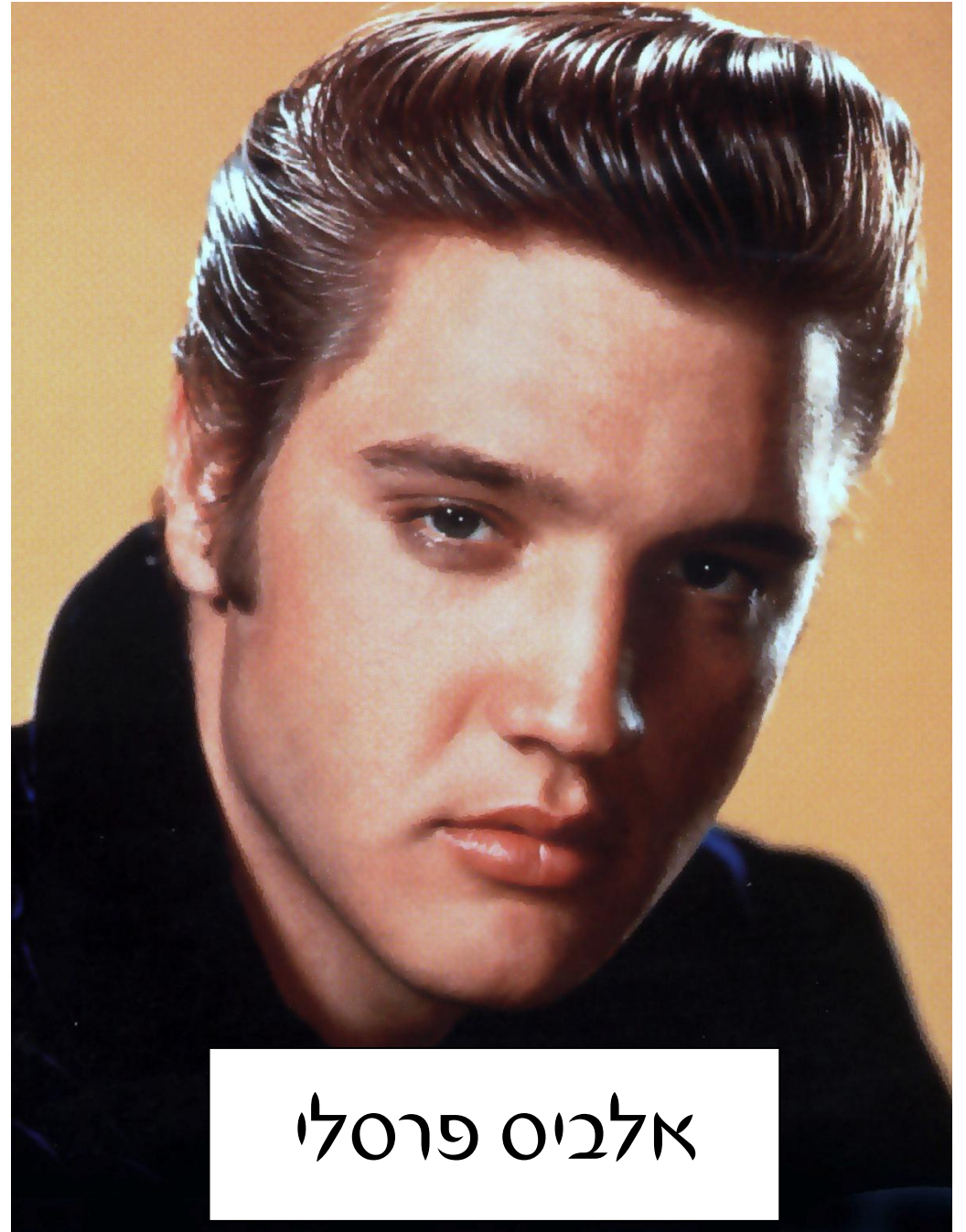
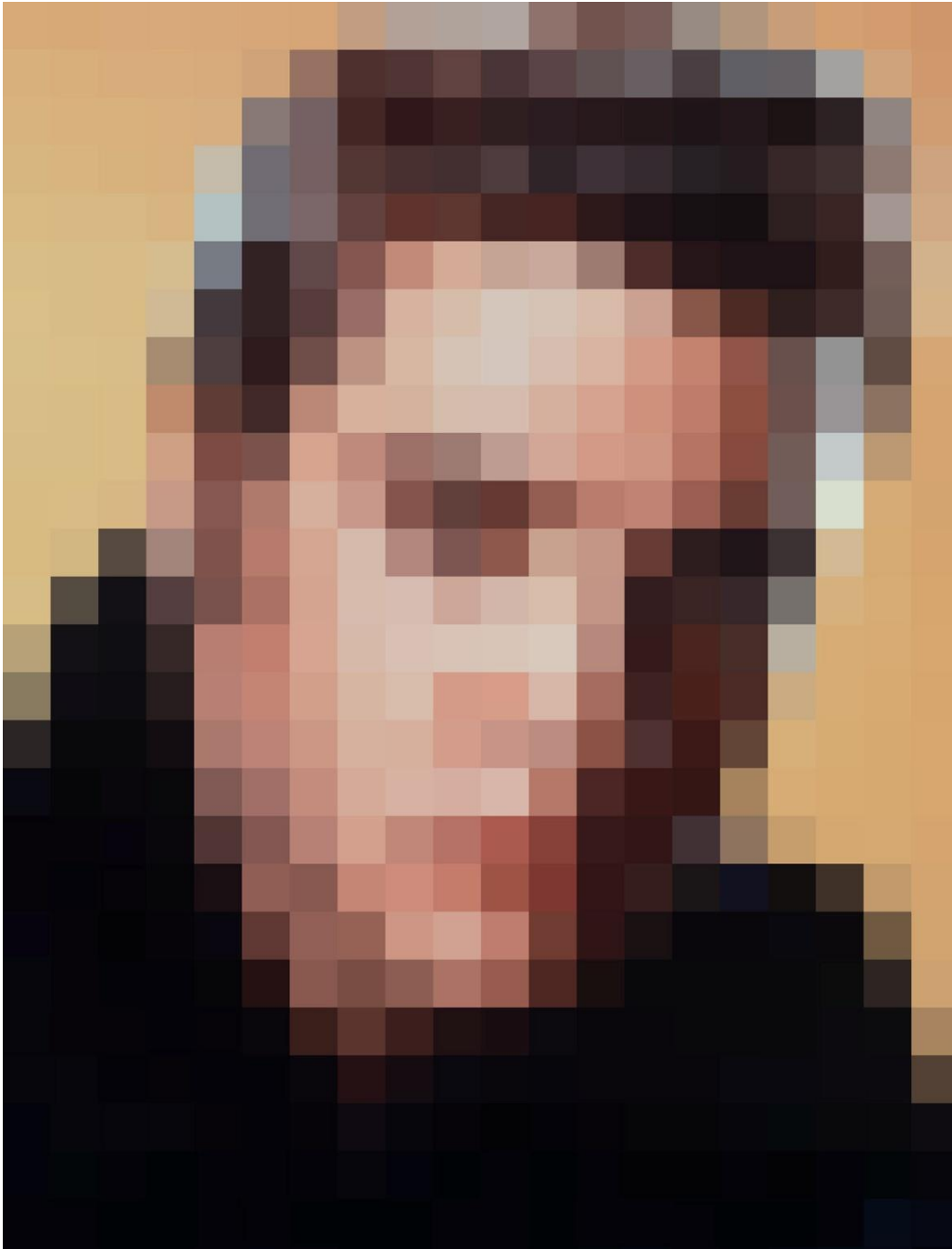
תומס אדיסון

מייקל ג'ורדן

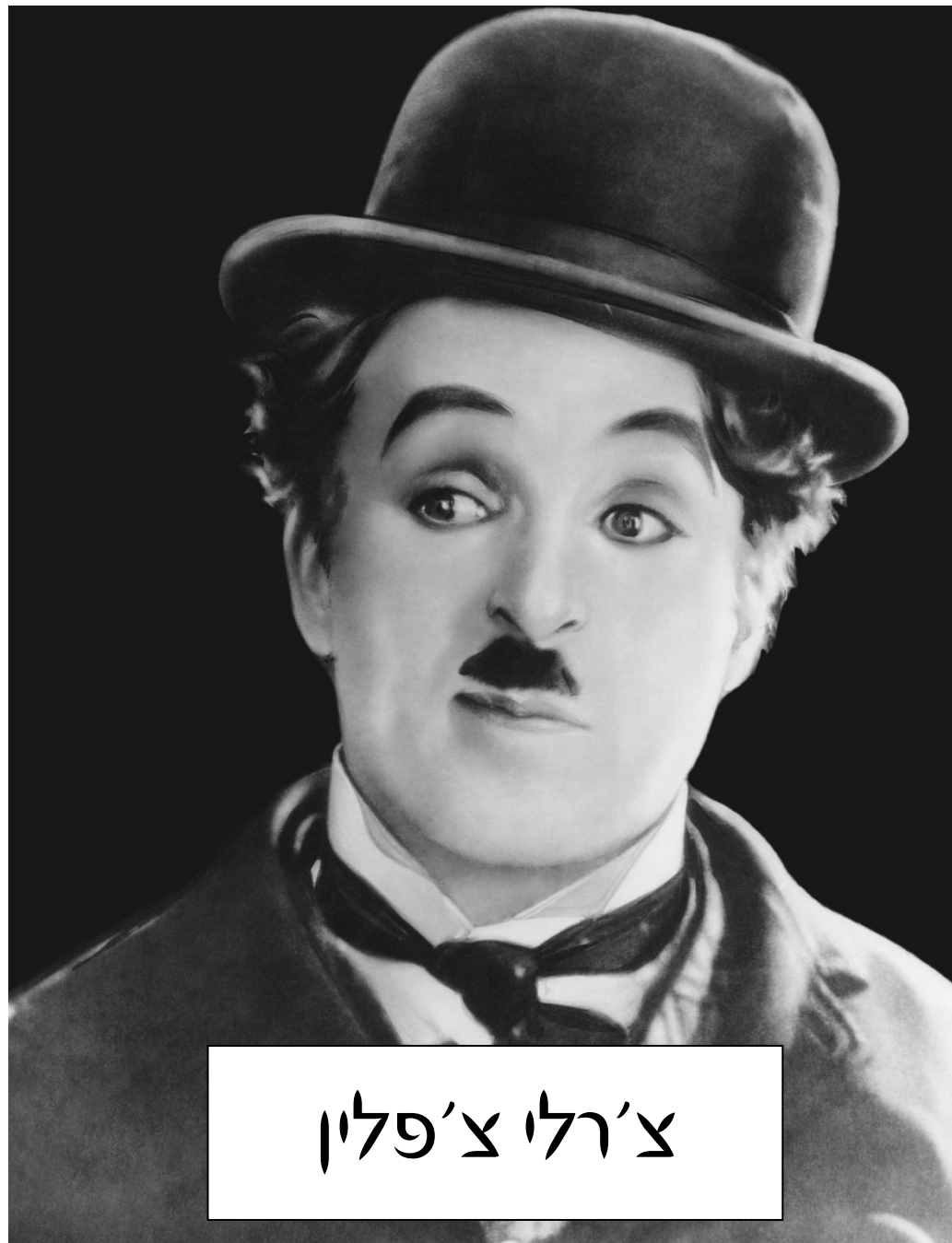

ג'י קיי חליונג

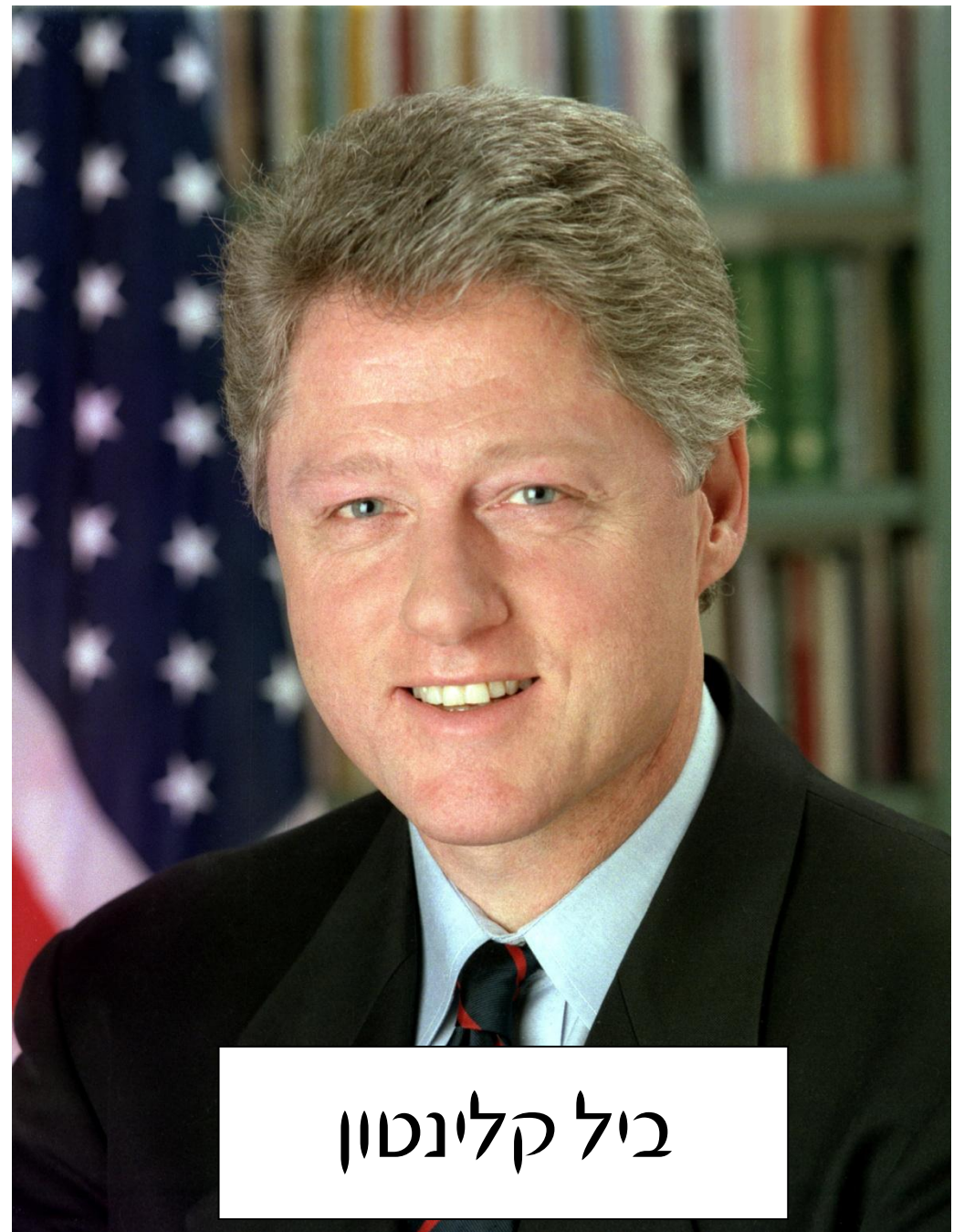

אלביס פרסלי

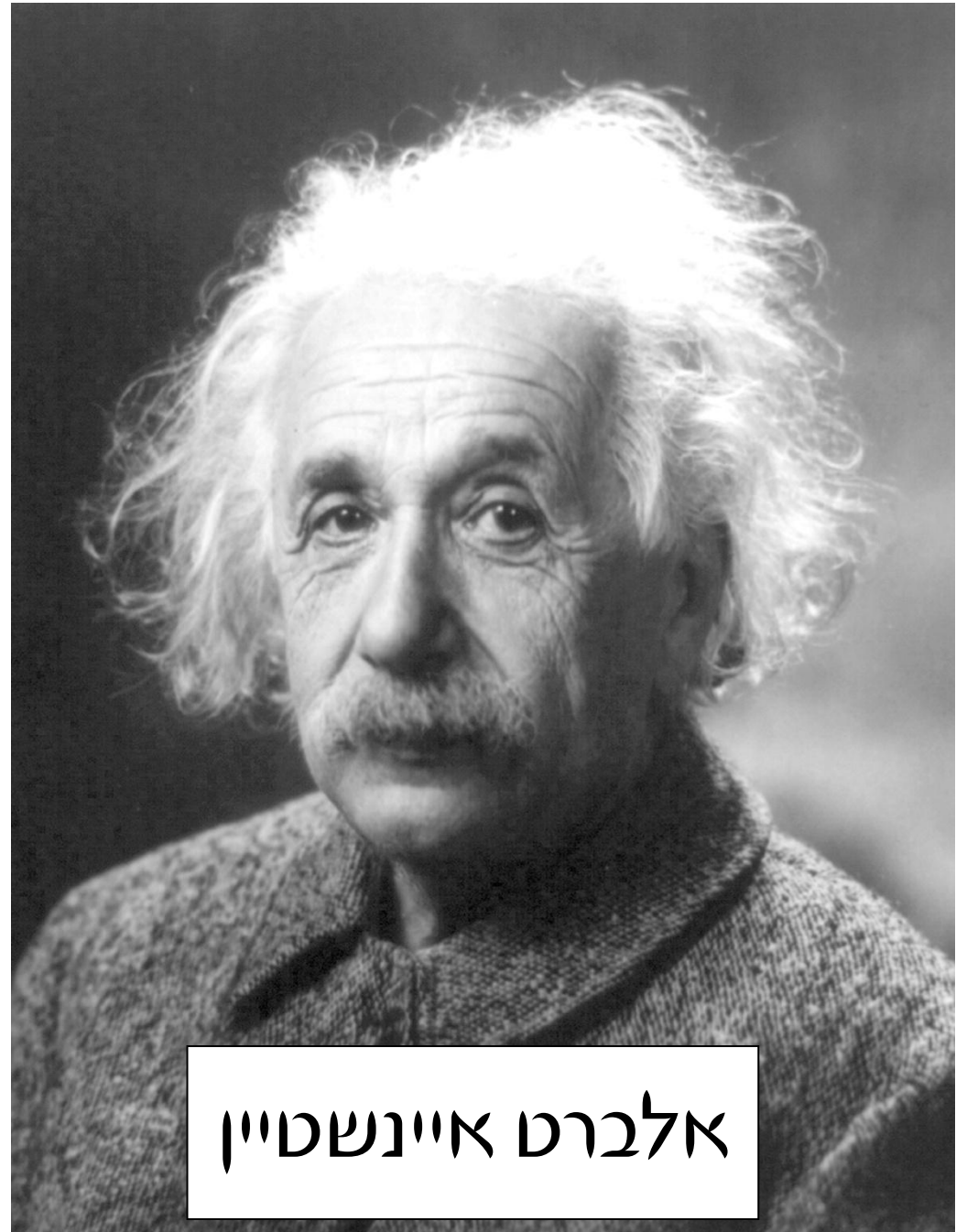

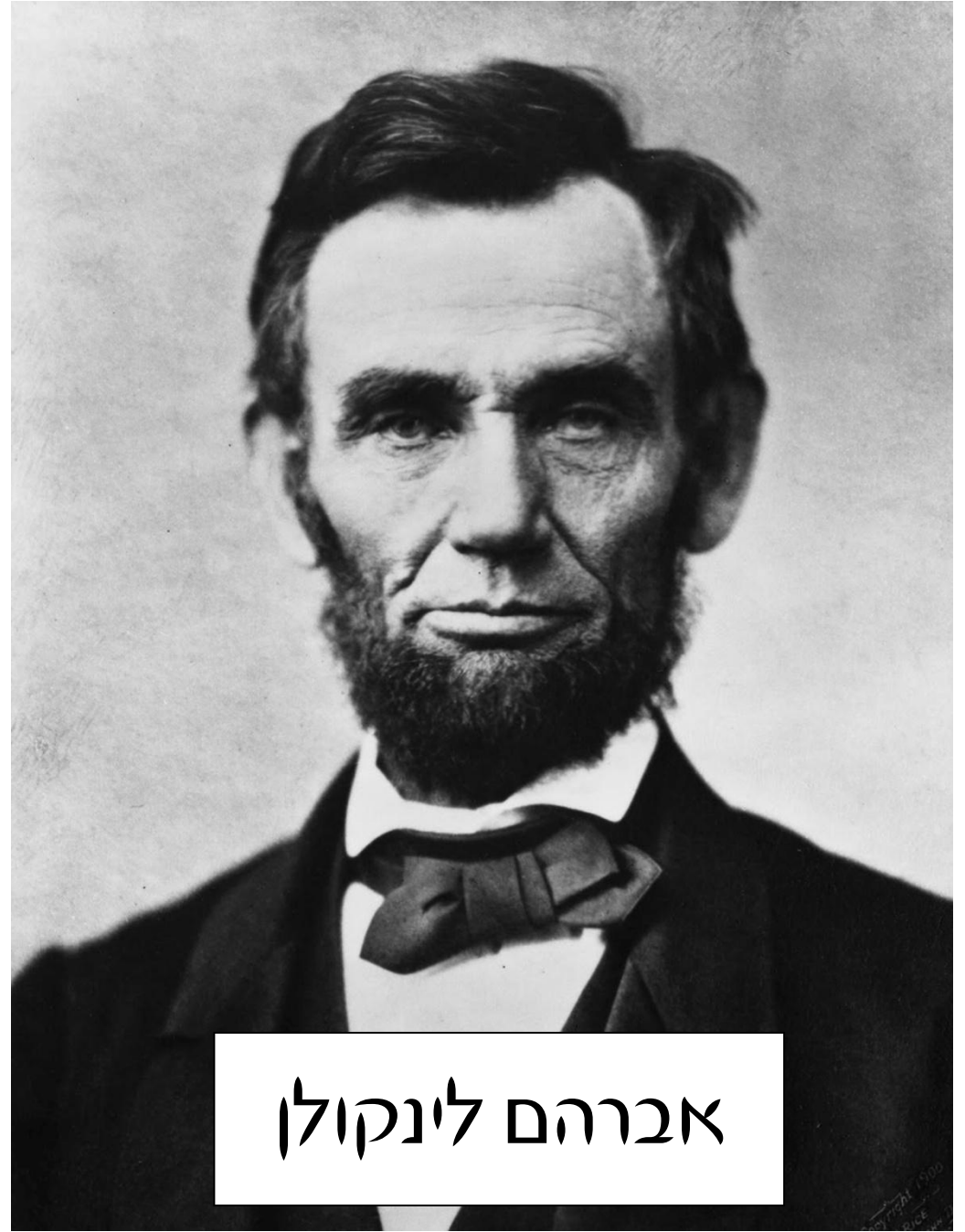
צ'רליו צ'פלין

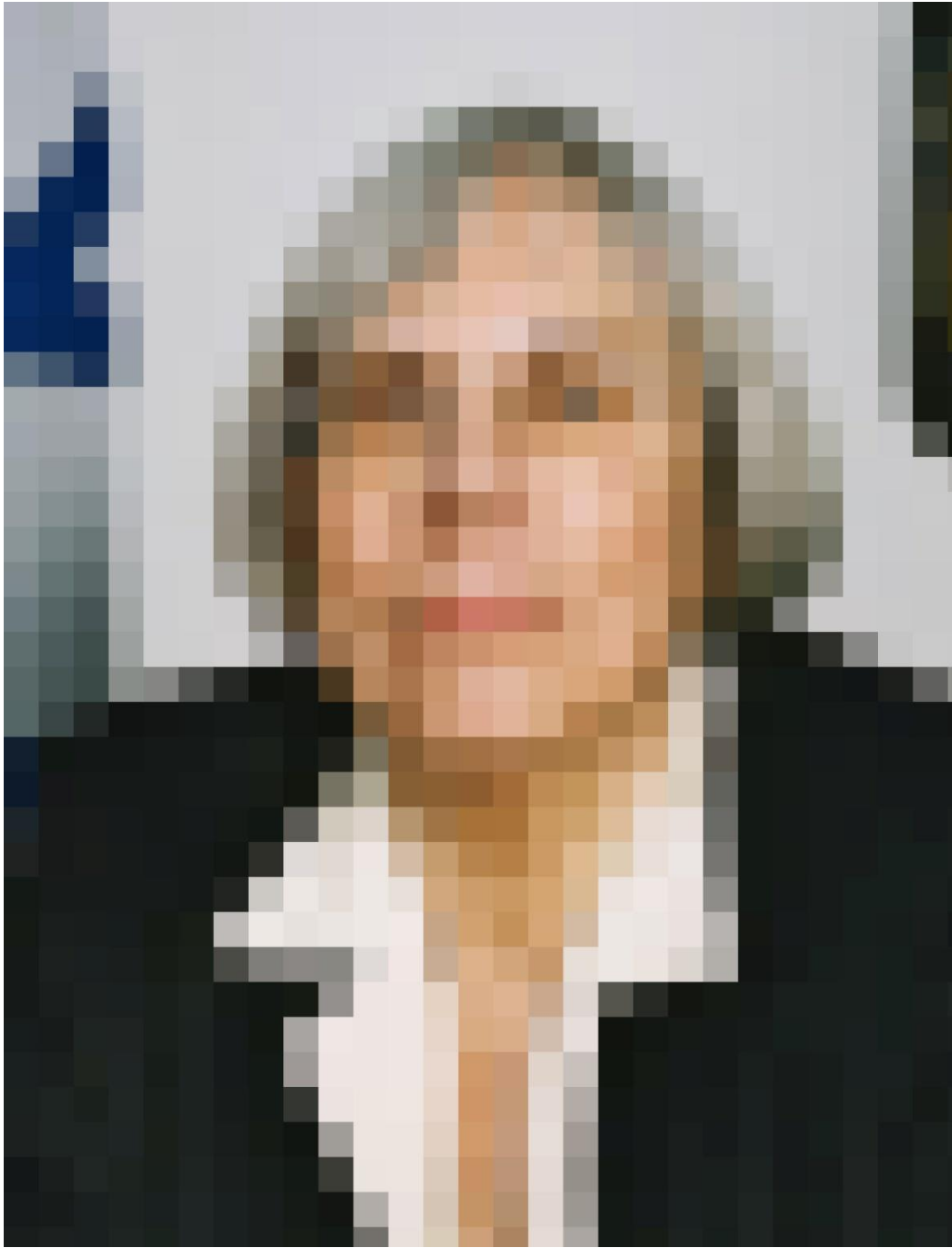
ביל קלינטון

אלברט איינשטיין

אברהם לינקולן

דליה דורנר

כשהייתי ילד לא דיברתי עד גיל 4 ולא ידעתי לקרוא עד גיל 7.
הורי חשבו שאני לא כמו כל הילדים ואחד המורים שלי אמר שאני: "איטי, לא
חברותי ונסחף בחלומות טיפשיים". בגלל התנהגות פרועה וחוסר רצון ללמוד
נזרקתי מבית ספר אחד לשני ולא התקבלתי לבי"ס המדעי.

השם שלי הוא מילה נרדפת לגאונות! אני פיזיקאי יהודי, מגדולי הפיזיקאים בכל
הזמנים. זכיתי לפרסום בזכות מאמרים בתורת היחסות, ששינו את כל מה שהיה
ידוע על טיבם של הזמן, המרחב, המסה, התנועה וכוח המשיכה. קיבלתי פרס
נובל לפיזיקה ותלמידים לפיזיקה באוניברסיטאות בכל העולם לומדים על
הגילויים וההמצאות שלי.

נולדתי למשפחה ענייה. אמי נפטרה כשהייתי בן 9, היא לא ידעה קרוא וכתוב וגם אבי היה רק איכר די מצליח ונגר מעולה. לרוע המזל הוא איבד את החווה שלו בגלל סכסוך משפטי, ונאלץ לעזוב.
לא זכיתי להשכלה של ממש, בעצם למדתי פחות משנה... אבל בזכות אשתו השנייה של אבי קראתי ספרים ולמדתי הרבה בכוחות עצמי.

הייתי הנשיא ה-16 של ארצות הברית, כיהנתי בתפקיד זה 3 שנים. יצאתי למלחמה נגד העבדות שהפכה למלחמת אזרחים ממש, מן הגדולות שידעה האנושות. בזכות העמדה המוסרית שלי נגד העבדות זוכרים אותי כאחת הדמויות החשובות בהיסטוריה האמריקנית והעולמית.

לא הייתי ילד רגיל. המורים בבית ספר תמיד אמרו לי שאין לי כשרון
ואחרי 3 חודשים עזבתי את הלימודים. את רוב ההשכלה קבלתי מאמי שלימדה
אותי בבית. בגיל 12 מכרתי עיתונים וממתקים בתחנות רכבת ושם גם הקמתי
מעבדה בקרון מטען ישן. עד שיום אחד עשיתי ניסוי ששרף לי את המעבדה
המאולתרת...

אני מדען מפורסם. שברתי שיא בהמצאות ועל שמי רשומים 1,093
פטנטים! ההמצאה המפורסמת ביותר שלי היא הנורה החשמלית ששינתה את
חייהם של מיליוני אנשים ברחבי העולם. הנורה החשמלית הייתה בטוחה וזולה
יותר מפנסי הנפט והעששיות שהיו בשימוש לפנייה.

גדלתי בבית עני ובתור ילד אף פעם לא היה לי מה שיש לשאר הילדים בגילי. אבי נפטר כשהייתי בן 8, ואמי התאשפזה בבית חולים לחולי נפש. עברתי לבית יתומים, שם גדלתי. בגיל 17 הצטרפתי לאחי, שהיה שחקן בקבוצה נודדת של תיאטרון, והתחלתי להופיע. ניסיתי להתקדם אבל לא התקבלתי. אמרו לי שהמשחק שלי שטותי ולא רציני.

אני שחקן ובימאי מפורסם ומיוחד במינו. אני היוצר, הבמאי והשחקן של כ-14 סרטים!!! אפשר לומר שיצרתי את הקולנוע. כישרון רב והצלחתי לגלם דמויות מצחיקות ועצובות באמנות מושלמת. דורות של שחקנים גדלו על הסרטים שלי ומנסים לחקות אותי עד היום.

פוטרתני ע"י עורך העיתון כי הוא טען שאני "חסר דמיון ורעיונות טובים". פשטתי את הרגל מספר פעמים לפני שבנית את מדינת החלומות שלי. למעשה העירייה דחתה את הבנייה כי חשבה שהמקום לא ימשוך אליו מבקרים.

אני מחלוצי יוצרי סרטי ההנפשה (אנימציה). המצאתי את הדמויות המפורסמות: מיקי מאוס, דונלד דאק ועוד. הדמיון הפורה, האנרגיה וההומור זיכו אותי ואת סרטי בתהילה. אני יצרתי את הסרטים שכולכם אוהבים: מלך האריות, מכוניות, בת הים הקטנה ועוד. מדינות החלומות שלי דיסנילנד ודיסניוורלד מושכים מיליוני מבקרים בכל שנה.

נולדתי למשפחה ענייה במיסיסיפי. היה לי אח תאום שמת בלידה. כשהתגייסתי לצבא ארצות הברית בשנת 1957 הפסקתי את פעילותי המוסיקלית, הופעתי רק מעט ובקושי הצלחתי למכור תקליטים ולהופיע. מנהל חברת התקליטים פיטר אותי ואמר לי: "אתה לא מתקדם לשום מקום בן, אתה צריך לחזור להיות נהג משאית"...

אני מהזמרים המצליחים בכל הזמנים. שרתי בשנות ה-50, ה-60 וה-70. זכיתי לכינוי "מלך הרוק אנד רול", או "מלך הרוק", ואפילו בכינוי המקוצר "המלך". הייתי גם שחקן קולנוע מצליח והשתתפתי ב-33 סרטים.

כשהייתי נער הייתי היחיד מבין אחי שלא הצליח להתמיד בשום עבודה וכולם חשבו שאני הכי פחות מוצלח. בבית הספר היסודי היה לי מאוד קשה ורק בתיכון הצלחתי להשתפר בלימודים. אבל אז "העיפו אותי" מקבוצת הכדורסל של בית הספר. המורה טען שאני לא מספיק מפותח פיזית...

אני כדורסלן אמריקני מאוד גבוה – כמעט 2 מטר. אני נחשב לשחקן הטוב ביותר בתולדות הכדורסל. הצטרפתי לשיקגו בולס והפכתי לכוכב בולט בליגה. מכנים אותי "אייר ג'ורדן" בזכות יכולת הניתור שלי, אני מצליח להטביע מקו העונשין. זכיתי 6 פעמים באליפות ה-NBA ופעמיים במדליית זהב אולימפית.

הייתי נער ג'ינג'י, מאוד סוער, מרדני ומסתגר. כל ימי היו לי מצבי רוח קיצוניים ולא הצלחתי להסתדר עם אף אחד. כל ימי חיפשתי חום ואהבה ואת הרגשות העזים שלי הוצאתי בציור. ציירתי 800 ציורים אבל הצלחתי למכור רק ציור אחד ב- 50 דולר.

כשהייתי בחיים לא הכירו אותי אך לאחר מותי התפרסמתי כאחד מגדולי הציירים. היום הציורים שלי שווים המון כסף. לדוגמא: תמונה שלי נמכרה לאחרונה ב-40.3 מיליון ד'.

הייתי אם חד הורית, מובטלת וחסרת כל. כתבתי בבתי קפה שנתנו לי לכתוב בזמן שבת התינוקת ישנה בעגלה לצידו. כשניסיתי להוציא את ספרי לאור נתקלתי בזלזול ובחוסר רצון מצד המו"לים שטענו כי לספר אין שום סיכוי.

הייתי אמנם אשה חולמנית וביישנית למדי, אבל לא ויתרתי על החלום. הדמיון הגאוני שבי הפך את חלומותיי למציאות ושינה את חיי. פחות משש שנים אחרי שהתפרסם ספרי הראשון "הארי פוטר", הפכתי למיליונרית וההון שלי נאמד בכ – 100 מליון דולר.

נולדתי בעיירה הקטנה הופ שבארקנסו. אבי נהרג בתאונת דרכים 3 חדשים לפני שנולדתי. כשהייתי בן 4 אמא התחתנה שוב. אבי החורג היה שתיין ומכור להימורים, שנהג לעתים קרובות באלימות כלפי אמא ולעתים גם כלפי.

אני הנשיא ה-42 של ארצות הברית. נבחרתי כנשיא למשך שתי קדנציות בין השנים 1993 - 2001. במהלך כל 8 שנות כהונתי הייתי מעורב מאוד בתהליכים המדיניים במזרח התיכון. בזמני, נחתם בבית הלבן הסכם אוסלו. אני אימצתי בחום את תהליך השלום, והבטחתי להיות אחראי לביטחון ישראל.

נולדתי בטורקיה בשם דולי. משפחתי עלתה לישראל וזמן קצר לאחר מכן אבי נפטר. לאימי היה מאוד קשה לטפל בי ובאחי הקטן ועברנו לפנימיית "נווה הילד" בנהריה. מאז חיי השתנו: לא ידעתי עברית, לא היו לי חברות והמטפלות בפנימייה גזרו לי את הצמות כי לא ידעתי לקלוע אותן בעצמי. בגיל 14 התחלתי לעבוד כי היינו מאוד זקוקים לכסף ואמי לא הצליחה להתמודד לבדה...

כיהנתי כשופטת בבית במשפט העליון. כשופטת שמרתי במיוחד על זכויות האדם. הפכתי לאחת מהבולטות בשופטי ישראל. לקראת סוף כהונתי שימשתי גם כיושבת ראש ועדת הבחירות לכנסת ולרשויות המקומיות.

